

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

យុត្តិធម៌ និងអំពើពុករលួយនៅតុលាការខ្មែរក្រហម

យុត្តិធម៌នៅប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ម្តងទៀត បន្ទាប់ពីការផ្សព្វផ្សាយពេលថ្មីៗនេះអំពីការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងខ្លាំងទៅលើរឿងរ៉ាវកើតឡើងនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា។ ការត្រួតពិនិត្យធ្វើឡើងដោយកម្មវិធីអភិវឌ្ឍរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNDP) ដែលផ្តល់ថវិកា ៦,៤ លានដុល្លារអាមេរិកសម្រាប់តុលាការ បានចោទប្រកាន់ពីការរើសបុគ្គលិកមិនសមស្របនៅអង្គជំនុំជម្រះ, ការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សដោយមិនសមហេតុផល និងការគ្រប់គ្រងមិនល្អកើតមាននៅអង្គជំនុំជម្រះ។ ការសន្និដ្ឋានរបស់អ្នកត្រួតពិនិត្យធ្វើឡើងដោយមិនមុតមាំថា ប្រសិនបើតុលាការនេះមិនធ្វើការកែទម្រង់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ UNDP នឹងពិចារណាលើការដកខ្លួនចេញពីដំណើរការកាត់ទោសនេះ។ មន្ត្រីកម្ពុជាទទួលស្គាល់កំហុស ប៉ុន្តែអះអាងថាកំហុសទាំងនោះមិនធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការតុលាការទាំងមូលនោះទេ។ បន្ទាប់ការចរចាមួយទស្សវត្សរ៍ពោរពេញដោយការលំបាក មន្ត្រីអន្តរជាតិក៏មិនគិតត្រូវខ្លាំងដល់ការត្រឡប់ទៅកិច្ចចរចាជាថ្មីឡើងវិញ ដែលនឹងពន្យារពេលដល់ការកយុត្តិធម៌ជាថ្មីម្តងទៀត។

នៅអំឡុងពេលចរចាអំពីតុលាការនេះ ខ្ញុំ និងបុគ្គលផ្សេងទៀត បានអះអាងថាសហគមន៍អន្តរជាតិមិនគួរគិតទៅដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះ ដែលអាចបាត់បង់រឿងល្អនោះទេ។ តុលាការចម្រុះមួយនឹងមានការលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រង ហើយចៀសមិនផុតពីមានភាពតានតឹង និងការប៉ះទង្គិចគ្នាជាយថាហេតុរវាងមន្ត្រីអង្គការសហប្រជាជាតិ និងមន្ត្រីក្នុងស្រុក។ មន្ត្រីអង្គការសហប្រជាជាតិមានការខូចខាតចំណេះដឹងលម្អិត និងភាសារបស់កម្ពុជា ចំណែកឯមន្ត្រីក្នុងស្រុកវិញខ្វះចំណេះដឹងខាងច្បាប់អន្តរជាតិ។ វាក៏មានការលំបាកផងដែរក្នុងការភ្ជាប់ច្បាប់កម្ពុជា និងច្បាប់អន្តរជាតិ និងនីតិវិធីច្បាប់កម្ពុជា និងនីតិវិធីច្បាប់អន្តរជាតិ។ ជាសន្ទុះបមក តុលាការចម្រុះរវាងជាតិ និងអន្តរជាតិវាមិនធ្វើតាមច្បាប់ “យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន” ឬក៏មានប្រសិទ្ធភាពដូចតុលាការអន្តរជាតិនៅទីក្រុងឡាអេនោះទេ ប៉ុន្តែវាជាការថ្លឹងថ្លែងមួយក្នុងការគិតទៅដល់វិធីផ្សេងៗដើម្បីសម្រេចគោលបំណងយុត្តិធម៌ ការផ្សះផ្សា និងការអភិវឌ្ឍ។

បើពិនិត្យលើទិដ្ឋភាពជារួម អង្គជំនុំជម្រះបានបន្តដំណើរការរបស់ខ្លួនយ៉ាងមុតមាំដើម្បីនាំយកចុងចោទសំខាន់ៗមកកាន់សវនាការ។ ដូចដែលបានរំពឹងទុក ប្រការនេះធ្វើមិនឲ្យមានការកើនឡើងនូវការឈឺចាប់ថែមទៀត។ សំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនោះ ភាគច្រើនរឿងរ៉ាវទាំងនេះមិនមែនជាឧបសគ្គដល់សុចរិតភាពជាមូលដ្ឋានរបស់ដំណើរការនេះឡើយ។ ឧទាហរណ៍ ការចេញបញ្ជាឲ្យឃុំខ្លួនរបស់

តុលាការលើ ខូច និង នួន ជា បង្កប់ន័យមិនច្បាស់លាស់ មួយផ្នែកផ្នែកលើការអនុវត្តគោលការណ៍ ប្រព័ន្ធច្បាប់ខុសគ្នា ។ ភាសាប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការសព្វថ្ងៃគឺភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស និងបារាំង ដោយថា ហេតុតែចម្លងដុតពីកំហុស និងអសមត្ថភាពក្នុងការបកប្រែ ។ ការិយាល័យរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ មិនទាន់បានបង្កើតយន្តការគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចែករំលែកឯកសារដល់មន្ត្រីតុលាការដែលពាក់ព័ន្ធនៅឡើយ ទេ ។ ការតែងតាំងក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះលើចៅក្រមស៊ើបអង្កេត យូ ប៊ុនឡេង ជាប្រធានសាលា ទទួលបានធ្វើឲ្យមានបញ្ហាចោទឡើងទាក់ទងនឹងទំនាស់ដល់ប្រយោជន៍ ។ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏រឿងរ៉ាវបែបនេះ វានឹងមិនធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការចាប់ផ្តើមតុលាការថ្មីមួយនេះដែរ ។

អំពើពុករលួយគឺជារឿងផ្សេងពីនេះ ។ ការប្រើប្រាស់ថវិកាខុស ការផ្តល់សំណូក និងការប្រើ ប្រាស់ខ្សែបណ្តាញដើម្បីចូលធ្វើការ ទាំងអស់នេះមិនមែនជាប្រភេទ “មិនគ្រប់លក្ខណៈ” ដែលសហ គមន៍អន្តរជាតិ និងសាធារណជនកម្ពុជាទូទៅ គិតថារឿងនេះជាការលំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងដំណើរការ តុលាការចម្រុះ និងដំណើរការព្រហ្មទណ្ឌដែលមានភាពស្មុគស្មាញនោះទេ ។ ប្រសិនបើការចោទ របស់UNDPជាការពិត នោះគឺព្រោះតែមន្ត្រីខ្លះបានរំលោភអំណាចរបស់ខ្លួន ។ រដ្ឋាភិបាល កម្ពុជានិងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ គួរតែអន្តរាគមន៍ជាបន្ទាន់ឲ្យមានគណៈកម្មាធិការពិសេសមួយ ឬ ស្ថាប័នស្រដៀងគ្នានេះដើម្បីស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់នេះបន្ថែមទៀត ។ អំពើពុករលួយនឹងធ្វើឲ្យខូច ធ្ងន់ធ្ងរដល់សមត្ថភាពរបស់តុលាការក្នុងការធ្វើជាកម្លាំងនីតិវិធីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ហើយវាក៏ជាការ ប្រមាថធ្ងន់ធ្ងរមួយដល់អ្នករស់រានមានជីវិតពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលបានរង់ចាំយុត្តិធម៌អស់ រយៈពេលបីទសវត្សរ៍មកហើយ ។ ភាពពុករលួយបង្កឡើងដោយមន្ត្រីអង្គជំនុំជម្រះ ដែលខ្លួនឯងផ្ទាល់ ក៏ជាជនរងគ្រោះពីរបបខ្មែរក្រហមដែរនោះ វានឹងជាការក្សត់មួយគួរឲ្យឈឺចាប់ណាស់ ។

ការបញ្ចប់អំពើពុករលួយក្នុងប្រព័ន្ធតុលាការ គឺជាគោលបំណងមួយដែលអង្គជំនុំជម្រះវិសា មញ្ញគួរតែស្វែងរកដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ ។ អំពើពុករលួយកើតឡើងជាធម្មតាទៅហើយនៅ សង្គមកម្ពុជា ហើយវាមានការចូលរួមពីមនុស្សក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិ ហើយបានក្លាយជាផលប៉ះពាល់ រាលដាលដល់អភិបាលកិច្ច និងការរីកលូតលាស់របស់ប្រទេស ។ អង្គការតម្លាភាពអន្តរជាតិក្នុងពេល ថ្មីៗនេះ បានកំណត់ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ទី១៦២ ក្នុងចំណោមប្រទេសទាំង១៧៩ដែល មានអំពើពុករលួយច្រើនបំផុតនៅលើពិភពលោក ។ ក្នុងដំណើរទស្សនកិច្ចនៅប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងពេល ថ្មីៗនេះរបស់ប្រធានធនាគារពិភពលោក លោក រ៉ូប៊ែត ហ្សូលីក(Robert Zoellick) បានសង្កត់ធ្ងន់លើ អំពើពុករលួយនេះ ដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរដល់គម្រោងអភិវឌ្ឍជាច្រើនក្នុងប្រទេសនេះ ។ អំពើពុក រលួយ បន្ថយការជឿទុកចិត្តលើកិច្ចសន្យានិងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិ បន្ថយការវិនិយោគបរទេសស្រប

ច្បាប់ និងបង្កាក់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ហើយវាក៏ធ្វើឲ្យមានភាពអយុត្តិធម៌កើតមានឥតឈប់ឈរ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។ អង្គការហ្គេតូឡូបលវីណេស (Global Witness) បានចេញរបាយការណ៍ស្តីពីអំពើ ពុករលួយក្នុងការប្រមូលយកធនធានឧស្សាហកម្ម ដោយបានផ្តល់ភស្តុតាងចំពោះការរំលោភធ្វើឡើង លើសហគមន៍ប្រជាជនកម្ពុជាជនបទ និងបរិស្ថាន។ នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខទៀត អំពើពុក រលួយនឹងធ្វើឲ្យបាត់បង់ចំណូលដល់ប្រជាជនកម្ពុជាសាមញ្ញលើការរកឃើញប្រេងកាតក្នុងពេលថ្មីៗ នេះ។

អំពើពុករលួយមិនត្រូវធ្វើឲ្យខូចខាតដល់តុលាការខ្មែរក្រហម ឬក៏ការអភិវឌ្ឍប្រទេសកម្ពុជាក្នុង ពេលអនាគតឡើយ។ វាជាការពិតណាស់ដែលរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការលប់បំបាត់ បញ្ហានេះ។ តុលាការខ្មែរក្រហមផ្តល់ឱកាសមួយក្នុងការបង្ហាញ ការធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងរបស់រដ្ឋា ភិបាលកម្ពុជាលើនយោបាយអភិបាលកិច្ច និងប្រព័ន្ធច្បាប់ ដែលនឹងទទួលបានកិត្តិយស និងការវិនិយោគ ជាច្រើនទៀត។ ភាពទន់ខ្សោយ និងបរាជ័យនៃដំណើរការអង្គជំនុំជម្រះ នឹងនាំមកនូវការបាត់បង់ កេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងបំផ្លាញជំហររបស់ប្រទេសនៅក្នុងតំបន់ និងការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ជាសាធារណៈ។

អ្នកផ្តល់ជំនួយសំខាន់ៗដល់តុលាការនេះ ក៏ត្រូវចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាចាំបាច់ក្នុងដំណើរការនេះ ដែរ ដោយគួរតែបង្កើតក្រុមការងារ ហើយបន្តធ្វើការដោយគ្មានយោគយល់ចំពោះការចោទប្រកាន់លើ អំពើពុករលួយនេះ បើទោះជាប្រព្រឹត្តឡើងដោយបុគ្គលិកកម្ពុជា ឬបុគ្គលិកអន្តរជាតិក៏ដោយ។ បន្ថែម លើការបង្កើតគណៈកម្មាធិការចម្រុះបង្កើតពិនិត្យលើការចោទពីបទប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់បែបនេះ អ្នកផ្តល់ជំនួយ គួរតែទទួលបានការកែតម្រូវជាបន្ទាន់ចំពោះការទទួលខុសត្រូវទាំងឡាយដែលកើតមាន។ លើសពីនេះទៀត អ្នកផ្តល់ជំនួយគួរតែបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ដល់ទាំងមន្ត្រីខាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងខាង រដ្ឋាភិបាលថា បញ្ហាពុករលួយមិនមែនជាកលល្បិចសម្រាប់បំភាន់នោះទេ។ វាជារឿងមួយក្នុងចំណោម “វិធីប្រើប្រាស់ជំនួយដើម្បីបញ្ចប់អំពើពុករលួយ” មួយចំនួន ប្រសិនបើវាមិនបានដោះស្រាយភ្លាមៗ ហើយលទ្ធផលនឹងប៉ះពាល់មិនត្រឹមតែតុលាការនោះទេ។ រដ្ឋាភិបាលលោកខាងលិចមិនអាចដោះស្រាយ បញ្ហាដូចនេះតែម្នាក់ឯងបានឡើយ។ ប្រទេសជប៉ុនត្រូវតែប្រើតួនាទីនាំមុខរបស់ខ្លួនដែលជាអ្នកផ្តល់ ជំនួយសំខាន់ដល់តុលាការនេះ ហើយប្រទេសចិន និងប្រទេសនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍មិនគួរអនុញ្ញាតឲ្យរឿង នេះកើតឡើងដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់ដូចដែលខ្លួនតែងតែមិនអើពើនៅអតីតកាលនោះទេ។

ការយករឿងអំពើពុករលួយជារឿងនាំមុខ វាជាជំហរមួយផ្តល់ភាពគ្រោះថ្នាក់។ ការតវ៉ា ច្រើនពីរឿងនេះធ្វើឲ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ការពន្យារពេលម្តងទៀត ឬការបញ្ឈប់តុលាការតែម្តង។ តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អំពើពុករលួយជារឿងមួយមិនគួរមិនយកចិត្តទុកដាក់នោះទេ។ អង្គជំនុំ

ជម្រះមិនអាចធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបៀមទុកការរំលោភបំពានដែលខ្លួនធ្លាប់រង
ទទួលនោះទេ ។ អ្វីដែលតុលាការនេះអាចធ្វើ គឺផ្តល់នូវការវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិធម៌ និងធ្វើឲ្យប្រព័ន្ធច្បាប់
មួយប្រសើរឡើង ដែលនឹងការពារសិទ្ធិប្រជាជនកម្ពុជានាពេលអនាគត ។ នេះជាបទដ្ឋានមួយដែល
តុលាការនេះគួរតែប្រកាន់យក ។

ចន ឆរទីអារី (John D. Giorciar)

**ទីប្រឹក្សាច្បាប់បង្រួបបង្រួមនាយកសភាកម្ពុជា
ប្រធានមន្ទីរព្រឹទ្ធសភាខ្មែរដោយ ព្រំ ផន្ទា
បង្រួបបង្រួមនាយកសភាកម្ពុជា**